TEXT A FOTO: VERONIKA VOLDŘICHOVÁ

Mgr. OLGA SVOBODOVÁ

Mgr. Olga Svobodová vystudovala Pedagogickou fakultu UK v Praze, učitelství pro I. stupeň ZŠ. V Praze také vyrůstala a krátce učila. Život ji zavál kousek od Prahy, nedaleko Mělníka, do vsi Řepín, kde na ni místní málotřídní škola "dýchla", a začala zde učit. Od 1.8.2004 je v Základní škole a Mateřské škole Řepín ředitelkou.

Jak byste charakterizovala Vaši školu?

Základní škola s dvěma třídami I. stupně spolu s jednotřídní mateřskou školou tvoří „velkou rodinu“ ve věkovém rozpětí dva a půl až padesát sedm let, dohromady je nás padesát, z toho 41 dětí a 9 dospělých. Učíme se, hrajeme si, povídáme si, vaříme, pereme, uklízíme, spíme, jíme, pracujeme, odpočíváme... podobně jako doma. Všechny nás spojuje Řepín.

Jak Vaše „rodina“ funguje?

Vše se odvíjí od vztahů mezi námi. Právě blízké vztahy prolínají naším vzdělávacím programem. Byli bychom rádi, kdyby si „naše“ děti uvědomily, jak je důležité vycházet dobře s ostatními lidmi a přírodou. Aby byly přátelské k blízkému okolí, přírodě a chápaly potom i vztahy mezilidské i za hranicemi Řepína, své zahrady, louky, pole, lesa.

Z čeho jste vycházeli při realizaci vzdělávacího programu?

Vycházíme z dané skutečnosti: Řepín – můj domov. Od tohoto faktu se vše odvíjí. Citový vztah k místu, kde vyrůstám, vede k jeho neohrožování, zachování, neničení, udržení. V malém se o toto snažíme ve škole – mezilidské vztahy, nepoškozování věcí a okolní přírody – naopak péče a ochrana.

Jak toto realizujete?

Velké děti pomáhají s péčí o malé, částečně uklízí ve škole, třídí odpad, sbírají papír a víčka, uklízí Řepín a okolí, čistí rybník Vinici a odemykají studánku. Protože je Řepín náš domov, akce buď vzniknou přirozeně nebo je realizujeme dle potřeby během celého školního roku. Další aktivitou je ve spolupráci s rodiči včelařský kroužek. Včelaříme již od prvního ročníku, zájem dětí – možných budoucích včelařů –je poměrně velký, snad někteří z nich omladí včelařskou základnu. Dále upevňujeme vztahy spoluprací hudebně-divadelní, na které se podílejí rodiče, bývalí žáci a žákyně, současní žáci a žákyně a paní učitelky. Nejdůležitější je, že zrealizování těchto aktivit nám přináší pocit radosti. Tento nenahraditelný pocit znásobí i uznání diváků z Řepína a okolních obcí.

Potýkáte se s nějakými potížemi?

Naší snahou je získat vnitřně pro tyto aktivity všechny děti, ale někteří zájem nemají a spontánně se nezapojí. Doufejme, že se alespoň zamyslí, když ne teď, snad později.

Nabrala jste o prázdninách novou energii?

Moc mě potěšil prázdninový seminář EVVO v Tatranské Štrbě. Sešli se zde nadšení lidé, kteří svou práci dělají rádi.

Navázala jsem nová přátelství s kolegy ze středočeských a pražských škol. Zároveň se nám dostalo odborných aktuálních informací metodického charakteru a zdokonalili jsme se v tvorbě prezentací. Spolupráce při tvorbě školních plánů EVVO i školních vzdělávacích programů v krásném prostředí Vysokých Tater byl motivující zážitek, který byl pro mě impulsem k pravidelnému setkávání a výměně zkušeností se zaváděním EVVO.

Toto prázdninové setkání mě znovu utvrdilo, že práce s dětmi má smysl. Velmi si vážím toho, že jsem mohla být při tom.

